

HRVATSKI SABOR

Klub nezavisnih zastupnika
Zagreb, 12. prosinca 2018. godine

PREDSJEDNIK HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora podnosimo sljedeće

AMANDMANE

Na Konačni prijedlog zakona o tržištu rada, P.Z.E. br. 545

AMANDMAN I: Na članak 13.

U članku 13. dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

“(2) Zavodu je, radi dobivanja informacija o tržištu rada, zapošljavanju i pomoći u pronalaženju posla i povećanju mogućnosti zapošljavanja, poslodavac dužan prijaviti radnika kojemu teče otkazni rok nakon otkaza ugovora o radu zbog poslovnih ili osobno uvjetovanih razloga. ”

Obrazloženje:

U cilju ubrzanja postupka traženja novog radnog mjesta radniku kojemu je otkazan ugovor o radu predlaže se uvesti obvezu poslodavca da radnika, još za vrijeme tijeka otkaznog roka, prijavi Zavodu kako bi radnik, prije isteka radnog odnosa dobio sve odgovarajuće informacije o mogućnostima zapošljavanja.

AMANDMAN II: Na članak 41.

U članku 41. stavku (1) iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. naknadu troška prijevoza od mjesta prebivališta/boravišta do mjesta rada.“

Obrazloženje:

Ovim amandmanom se osigurava pravo osobama koje su na stručnom osposobljavanju na troškove prijevoza. Ukoliko se navedeno pravo ostavi na volju poslodavaca, time se navedene osobe ne dovode u jednaki položaj s obzirom da će neki poslodavci tu naknadu isplaćivati dok drugi neće.

AMANDMAN III: Na članak 44.

U članku 44. iza stavka (2) dodaje se novi stavak (3) koji glasi:

„ (3) Iznimno od stavka (2) ovoga članka, radnik kojemu je radni odnos prestao na temelju pisanog sporazuma o prestanku radnog odnosa sa poslodavcem, ima pravo na novčanu pomoć u iznosu od 50% osnovice utvrđene stavkom 1. ovoga članka.“

Obrazloženje:

Ovim amandmanom se omogućuje radnicima kojima je radni odnos prestao na temelju sporazuma o prestanku radnog odnosa pravo na novčanu naknadu za vrijeme nezaposlenosti koja je utvrđena u iznosu od 50% osnovice. S obzirom da je u tom slučaju stanje nezaposlenosti uvjetovana voljom radnika, predlaže se novčanu naknadu utvrditi u iznosu od 50% osnovice. Na taj način se radnicima kojima je radni odnos prestao na ovaj način, pravo na socijalnu sigurnost za vrijeme nezaposlenosti.

AMANDMAN IV: Na članak 46.

U članku 46. stavku (1) riječ „devet“ zamjenjuje se s riječju „šest“.

Obrazloženje:

Navedenom odredbom propisani su uvjeti za stjecanje prava na novčanu naknadu. Uzimajući u obzir činjenicu da se u svijetu rada događaju značajne promjene u korist fleksibilnosti radnih odnosa, kako u odnosu načina rada tako i u odnosu na oblike zapošljavanja, ta se fleksibilnost radnih odnosa mora odražavati i na fleksibilnost sustava socijalne sigurnosti (posebice u slučaju nezaposlenosti). Ovaj Zakon ne akceptira okolnost da u Hrvatskoj postoji raširena pojava fleksibilnih oblika zapošljavanja od rada na određeno vrijeme, sezonskog rada, agencijskog rada. Mnogi koji rade u fleksibilnim uvjetima (zbog uvjeta od 9 mjeseci rada u 24 mjeseca) ne ostvaruju pravo na naknadu za nezaposlene. Zbog nefleksibilnih kriterija za ostvarivanje prava na novčanu naknadu mali je obuhvat radnika koji ostvaruju to pravo i to samo njih 17 % (među najmanjim postocima u EU).

Dakle, uvjeti za ostvarivanje prava na novčanu naknadu moraju biti fleksibilniji kako bi obuhvat nezaposlenih osoba bio veći jer time uvelike su na šteti mladi radnici koji po prvi puta ulaze na tržište rada pa možda niti ne mogu ostvariti tražene kriterije i zato mnoge države imaju posebne uvjete za mlade radnike. Osim toga, uzimajući u obzir činjenicu da se zahtjeva 9 mjeseci rada da bi se ostvarilo pravo na naknadu za nezaposlene, mnogi sezonski radnici koji rade u sezoni, a nisu u kategoriji „stalnog sezonca“ ne ostvaruju pravo na novčanu naknadu jer rade primjerice samo 7 mjeseci u godini, čime je ta kategorija radnika stavljena u izrazito nepovoljnu socijalnu situaciju. Stoga, u cilju povećanja sveobuhvatnosti korisnika novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti, predlaže se skratiti uvjet prethodnog rada sa 9, na 6 mjeseci.

AMANDMAN V: Na članak 48.

U članku 48. stavak (1) točka 2. briše se.

Obrazloženje

Uzimajući u obzir i interese i poslodavca i radnika u postupku restrukturiranja poslodavaca, u cilju ubrzavanja postupka restrukturiranja i zaštite socijalnih interesa radnika predlaže se brisati točku 2. kako bi se omogućilo radnicima kojima je radni odnos prestao pisanim sporazumom sa poslodavcem, stjecanje prava na novčanu naknadu. Naime, upravo zbog činjenice da radnici prema sadašnjim odredbama Zakona nemaju pravo na naknadu za nezaposlene u slučaju sporazumnog prestanka radnog odnosa, poslodavci moraju pribjegavati otkazima ugovora o radu u slučaju ako radniku i odgovara prestanak radnog odnosa sporazumom, što značajno usporuje i poskupljuje postupak restrukturiranja poslodavaca.

AMANDMAN VI: Na članak 52.

U članku 52. stavku (1) brojka „60%“ zamjenjuje se sa brojkom „70%“.

Obrazloženje:

Ovim amandmanom predlaže se povećati iznos novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti na 70% osnovice za prvih 90 dana korištenja novčane naknade, kako bi se povećao iznos naknade za nezaposlene u tom razdoblju imajući u vidu da je prosječna isplaćena naknada za nezaposlene izrazito niska (koja sada prema podacima HZZ-a iznosi oko 2.200,00 kn). Tako bi se nezaposlenim osobama osigurao primjeren dohodak u prvih 90 dana nezaposlenosti.

Po ovlaštenju:

Tomislav Žagar

